ସି.ଭି. ରାଜେନ୍ଦ୍ରନ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ବନାମ

ଏନ୍.ଏମ୍. ମହମ୍ମଦ କୁନହି

ସେପ୍ଟେମ୍ବର 13, 2002

[ସୟଦ ଶାହ ମହମ୍ମଦ କ୍ୱାଦରୀ ଏବଂ ଏସ୍.ଏନ୍. ଭାରିଆଭା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

କେରଳ କୋଠା (ଚୁକ୍ତି ଭିତ୍ତିକ ପଟ୍ଟା ଏବଂ ଭଡ଼ା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ଅଧିନିୟମ, 1965 :

ଧାରା 15 (3) - ଦ୍ୱିତୀୟ ଉଚ୍ଛେଦ ଆବେଦନ - ଅନୁରକ୍ଷଣୀୟତା - ପୁଅର ଯଥାର୍ଥ ଆବଶ୍ୟକତା ଆଧାରରେ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛେଦ କରିବା ପାଇଁ ଘର ମାଲିକ ପୂର୍ବରୁ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ - ଆବଶ୍ୟକତା ଯଥାର୍ଥ ବୋଲି ଜଣାପଡ଼ିଲା କିନ୍ତୁ ବିକଳ୍ପ ଆବାସ ଅଭାବରୁ ଉଚ୍ଛେଦ ଆଦେଶ ପାରିତ ହୋଇନାହିଁ - ଘର ମାଲିକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ଯଥାର୍ଥ ଆବଶ୍ୟକତା ପାଇଁ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ଦ୍ୱିତୀୟ ଉଚ୍ଛେଦ ଆବେଦନ - ଭଡ଼ା ନିୟନ୍ତ୍ରକ, ପ୍ରତିକାର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଉଚ୍ଛେଦ ଆବେଦନକୁ ଧାରା 15 (3) ଦ୍ୱାରା ବାରଣ କରାଯାଇଛି - ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନଟି ଅନୁରକ୍ଷଣୀୟ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇ ଅପିଲ ପ୍ରାଧିକାରୀ ଏହି ମାମଲାକୁ ଭଡ଼ା ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇ ଦେଇଥିଲେ - ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆଦେଶକୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଛି - ଏହା ପରେ ଭଡ଼ା ନିୟନ୍ତ୍ରକ ଉଚ୍ଛେଦ ଆବେଦନ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ - ଯେତେବେଳେ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମାମଲାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ନିଆଯାଇଥିଲା, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ ଯେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଉଚ୍ଛେଦ ଆବେଦନର ଅନୁରକ୍ଷଣୀୟ ପ୍ରସଙ୍ଗ, ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ହେବା ପରେ ପୁନଃ ଆଲୋଚିତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ - ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ ଯେ ଧାରା 15 ପରବର୍ତ୍ତୀ ଉଚ୍ଛେଦ ଆବେଦନକୁ ବାରଣ କରିନଥିଲା - ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଗଲା, ସି.ପି.ସି.ର ଧାରା 105 ର ଉପ-ଧାରା (2) ପୁନଃପ୍ରେରଣ ଆଦେଶ ସହିତ ଜଡିତ ଏବଂ ଏଥିରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି ଯେ ଉପଧାରା (1) ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ସତ୍ତ୍ୱେ, ଯେଉଁଠାରେ ପୁନଃପ୍ରେରଣ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ କୌଣସି ପକ୍ଷ ଯାହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆବେଦନ ହୁଏ ତାହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆବେଦନ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଏହାର ସଠିକତା ଉପରେ ବିବାଦ କରିବାରୁ ନିବାରିତ ହେବେ - ଏଠାରେ ଯାହା ଆନ୍ଦୋଳିତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଉଛି ତାହା ପ୍ରକୃତରେ ପୁନଃପ୍ରେରଣର ଆଦେଶ ନୁହେଁ ବରଂ ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ଆଦେଶ ଯାହାକୁ ସମାନ ମକଦ୍ଦମାର ପୂର୍ବ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ହେବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା - ଯେହେତୁ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 15 ବର୍ତ୍ତମାନର ଉଚ୍ଛେଦ ଆବେଦନକୁ ବାରଣ କରେ କି ନାହିଁ, ଏହି ପ୍ରଶ୍ନଟି ମକଦ୍ଦମାର ପୂର୍ବ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଅପିଲ ପ୍ରାଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହାକୁ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ହେବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା, ତେଣୁ ମକଦ୍ଦମାର ପରବର୍ତ୍ତୀ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଏହାକୁ ପୁନର୍ବାର ଆଲୋଚନା କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ନାହିଁ - ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା, 1908 - ଧାରା 105 (2) - ଧାରା 11 - ପୂର୍ବ ନ୍ୟାୟ ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 5832/2002 ।

ସି.ଆର୍.ପି. ସଂଖ୍ୟା 2147/1992 ରେ କେରଳ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ତା 6.7.2002 ରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ପି.ପି. ରାଓ, ଏ. ରଘୁନାଥ, ଏ.ଡି. ସିକ୍ରି ।

ସି.ଭି. ରାଜେନ୍ଦ୍ରନ ବନାମ ଏନ୍.ଏମ୍. ମହମ୍ମଦ କୁନହି

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ କେ. ସୁକୁମାରନ, ସୁଶ୍ରୀ କାର୍ତ୍ତିକା ଏସ୍.ଏନ୍.ଆର୍. ଶଙ୍କର୍, ସୁଶ୍ରୀ ମାଲିନୀ ପଡୁଭାଲ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

ଏହି ଆବେଦନରେ ବିଚାର ପାଇଁ ଉପୁଜୁଥିବା ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗ ହେଉଛି : କେରଳ କୋଠା (ଚୁକ୍ତି ଭିତ୍ତିକ ପଟ୍ଟା ଏବଂ ଭଡ଼ା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ଅଧିନିୟମ, 1965 (ସଂକ୍ଷେପରେ, 'ଅଧିନିୟମ') ର ଧାରା 11 ର ଉପଧାରା (3) ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ଦ୍ୱିତୀୟ ଉଚ୍ଛେଦ ଆବେଦନ (ଆରସିପି ସଂଖ୍ୟା 13/87) କୁ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 15 ଦ୍ୱାରା ବାରଣ କରାଯାଇନାହିଁ ବୋଲି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରି ଭଡ଼ା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଅପିଲ ପ୍ରାଧିକାରୀ, ପାୟାନ୍ନୁର ଦ୍ୱାରା ନଭେମ୍ବର 25, 1988 ରେ ପାରିତ ପୁନଃପ୍ରେରଣ ଆଦେଶକୁ ପୁନଃପ୍ରେରଣ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଭଡ଼ା ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଆଦେଶରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ପୁନଃ ଆଲୋଚନା କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇପାରିବ କି ନାହିଁ ।

ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଆବେଦନରେ ଥିବା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କୋଠାର ଭଡ଼ାଟିଆ ଅଟନ୍ତି, ଯାହାର ଘରମାଲିକ ହେଉଛନ୍ତି ଉତ୍ତରଦାତା । ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କୋଠାରୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛେଦ କରିବା ପାଇଁ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଥମ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ମକଦ୍ଦମାରେ ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପୁଅର ଆବଶ୍ୟକତା ଯଥାର୍ଥ ଥିଲା କିନ୍ତୁ ପରିଶେଷରେ ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ଥାନୀୟ ଅଞ୍ଚଳରେ କୌଣସି ବିକଳ୍ପ ଆବାସ ଉପଲବ୍ଧ ନଥିବାରୁ ଉଚ୍ଛେଦ ଆଦେଶ ପାରିତ ହୋଇପାରିଲା ନାହିଁ । ଏହା ପରେ, ଉତ୍ତରଦାତା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛେଦ କରିବା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରୁ ଏହି ଆବେଦନଟି ଉପୁଜିଛି, ତାଙ୍କର ଯଥାର୍ଥ ଆବଶ୍ୟକତା ଆଧାରରେ, ବିଦ୍ୱାନ ଭଡ଼ା ନିୟନ୍ତ୍ରକ ଏହି ଆଧାରରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ପ୍ରତିକାର ଦେବାକୁ ମନା କରିଦେଇଥିଲେ ଯେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 15 (3) ଅନୁଯାୟୀ ଉଚ୍ଛେଦ ଆବେଦନ ଅନୁରକ୍ଷଣୀୟ ନୁହେଁ । ନଭେମ୍ବର 25, 1988 ରେ ଅପିଲ ପ୍ରାଧିକାରୀ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଆବେଦନ ଅନୁମତି ଦେଇ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ ଯେ ଉଚ୍ଛେଦ ଆବେଦନ ଅନୁରକ୍ଷଣୀୟ ଥିଲା ଏବଂ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଯୋଗ୍ୟତା ଉପରେ ନୂତନ ସମାଧାନ ପାଇଁ ମାମଲାଟିକୁ ଭଡ଼ା ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କୁ ପଠାଇଥିଲେ ଯାହା ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ହୋଇଗଲା କାରଣ ସେହି ଆଦେଶ ଡିସେମ୍ବର 3, 1990 ରେ ଥାଲାସେରୀ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆରସିଆରପି ସଂଖ୍ୟା 42/89 ରେ ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଥିଲା । ପୁନଃପ୍ରେରଣ ପରେ, ବିଦ୍ୱାନ ଭଡ଼ା ନିୟନ୍ତ୍ରକ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଆବଶ୍ୟକତା ଯଥାର୍ଥ ଥିଲା, ଏବଂ ସେହି ଅଞ୍ଚଳରେ ବିକଳ୍ପ ଆବାସ ଉପଲବ୍ଧ ଥିଲା, ତେଣୁ ସେପ୍ଟେମ୍ବର 25, 1991 ରେ ଉଚ୍ଛେଦ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯାହାକୁ ଭଡ଼ା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଅପିଲ ପ୍ରାଧିକାରୀ, ଥାଲାସେରୀ ଦ୍ୱାରା ଅଗଷ୍ଟ 3, 1991 ରେ ଭଡ଼ା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 193/1991 ରେ ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଥିଲା, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏର୍ଣ୍ଣାକୁଲମ ସ୍ଥିତ କେରଳ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଦେୱାନୀ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 2147/1992 ରେ, ଅପିଲ ପ୍ରାଧିକାରୀଙ୍କ ଉକ୍ତ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ, ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଅପିଲ ପ୍ରାଧିକାରୀଙ୍କ ପୂର୍ବ ଆଦେଶରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଛି ଯେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 15 ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଉଚ୍ଛେଦ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ବାରଣ କରେ ନାହିଁ, ଏହା ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ହୋଇଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହାକୁ ପୁନର୍ବାର ଆଲୋଚନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ତେବେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ମଧ୍ୟ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଥିଲେ ଯେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 15 ପରବର୍ତ୍ତୀ ଉଚ୍ଛେଦ ଆବେଦନକୁ ବାରଣ କରିନଥିଲା । ଏହି ମାମଲାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି 2002 ମସିହା

ଜୁଲାଇ 6 ତାରିଖରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦେୱାନୀ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସେହି ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନ କରାଯାଇଛି ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିବା ବିଦ୍ୱାନ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ପି.ପି. ରାଓ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଛନ୍ତି ଯେ ଉଚ୍ଛେଦ ଆବେଦନ ଅନୁରକ୍ଷଣୀୟ ଥିଲା ଏବଂ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 15 ଏକ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ନଥିଲା ବୋଲି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରି ଅପିଲ ପ୍ରାଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଆଦେଶ ପୂର୍ବ ନ୍ୟାୟ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ ନାହିଁ । ତାଙ୍କ ଯୁକ୍ତିର ସମର୍ଥନରେ, ବିଦ୍ୱାନ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ସତ୍ୟଧାନ ଘୋଷାଲ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଶ୍ରୀମତୀ ଦେଓରାଜିନ୍ ଦେବୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ, [1960] 3 SCR 590 ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକ ରାୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରନ୍ତି ।

ଆମେ ସେହି ରାୟକୁ ଅଧ୍ୟୟନ କରିଛୁ । ଏଥିରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଏକ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଆଦେଶ ଯାହା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନକୁ ସମାପ୍ତ କରିନଥିଲା ଏବଂ ଯାହା ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି ଆବେଦନ କରାଯାଇ ନଥିଲା ହୁଏତ କୌଣସି ଆବେଦନ ନଥିଲା କିମ୍ବା ଯଦିଓ କୌଣସି ଆବେଦନ ରହିଥିଲା, ଆବେଦନକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇନଥିଲା, ତାହାକୁ ଅନ୍ତିମ ଡିକ୍ରି କିମ୍ବା ଆଦେଶରୁ କୌଣସି ଆବେଦନରେ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇପାରିବ । ଏହା ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଏକ ଡିକ୍ରୀର ଦୃଢତା ଥିବା ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ରାୟଗୁଡିକ ଅନ୍ୟ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ରାୟଠାରୁ ଭିନ୍ନ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଯାହା ଏକ ଡିକ୍ରି କିମ୍ବା ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ଆଦେଶ ମାଧ୍ୟମରେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ବିବାଦର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଦିଗରେ ଏକ ପଦକ୍ଷେପ । ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ, ମୂଳ ଠିକା ପ୍ରଜାସତ୍ୱ ଅଧିନିୟମ, 1949 ର ଧାରା 28 ର ପ୍ରଯୁଜ୍ୟତା ପ୍ରଶ୍ନକୁ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ପ୍ରକୃତିର ବୋଲି ଧରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ପରବର୍ତ୍ତୀ ଶ୍ରେଣୀରେ ଆସୁଛି ।

ଆମେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଯୋଡିପାରିବା ଯେ ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା, 1908 ର ଧାରା 105ରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ, ମାମଲାର ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରୁଥିବା ଯେକୌଣସି ଆଦେଶରେ କୌଣସି ତ୍ରୁଟି, ଦୋଷ କିମ୍ବା ଅନିୟମିତତାକୁ ଅପିଲ୍ ସ୍ମାରକପତ୍ରରେ ଆପତ୍ତିର କାରଣ ଭାବେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇପାରିବ, ଯାହାକୁ ମୂଳ ଆଇନଗତ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରାଥମିକତା ଦିଆଯାଇପାରିବ, ଆବେଦନର ସଂଶୋଧନ ପ୍ରକୃତିର ଆଦେଶ ; ପରବର୍ତ୍ତୀ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଦସ୍ତାବିଜଗୁଡିକର ବିଳମ୍ବିତ ଗ୍ରହଣ, ଅତିରିକ୍ତ ପ୍ରମାଣ ଗ୍ରହଣ ଏବଂ ଏହିପରି ଡିକ୍ରିଗୁଡିକ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ପ୍ରକୃତିର, ଯାହାକୁ ମୂଳ ଆଇନଗତ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରାଥମିକତା ଦେଇ, ଯାହାକୁ ଆପିଲ୍ ସ୍ମାରକପତ୍ରରେ ଆପତ୍ତିଜନକ କାରଣ ଉତ୍ଥାପନ କରି ଆପତ୍ତି କରାଯାଇପାରିବ । ସି. ପି. ସି. ର ଧାରା 105ର ଉପଧାରା (2) ଏକ ପୁନଃପ୍ରେରଣ ଆଦେଶ ସହିତ ଜଡିତ ଏବଂ ଏଥିରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ, ଉପଧାରା (1) ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ସତ୍ତ୍ୱେ, ଯେଉଁଠାରେ ପୁନଃପ୍ରେରଣ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ କୌଣସି ପକ୍ଷ ଯାହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆବେଦନ ହୁଏ ତାହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆବେଦନ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଏହାର ସଠିକତା ଉପରେ ବିବାଦ କରିବାରୁ ନିବାରିତ ହେବେ । ଏଠାରେ ଯାହା ପୁନଃ ଆଲୋଚିତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଉଛି ତାହା ପ୍ରକୃତରେ ପୁନଃପ୍ରେରଣର ଆଦେଶ ନୁହେଁ ବରଂ ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଉଥିବା ଆଦେଶ ଯାହାକୁ ସେହି ମକଦ୍ଦମାର ପୂର୍ବ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ହେବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ପୂର୍ବ ନ୍ୟାୟର ନୀତି ସେହି ମକଦ୍ଦମାର ଦୁଇଟି ପର୍ଯ୍ୟାୟ ମଧ୍ୟରେ ଲାଗୁ ହୁଏ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ଯଦି କୌଣସି ପ୍ରସଙ୍ଗ କୌଣସି ପକ୍ଷଙ୍କ ବିରୋଧରେ ପୂର୍ବ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ହୋଇଛି, ତେବେ ସେହି ମକଦ୍ଦମା କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ପରବର୍ତ୍ତୀ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହାକୁ ପୁନଃ ଆଲୋଚିତ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି ସ୍ଥିତି ହୋପ୍ ପ୍ଲାଣ୍ଟେସନ୍ ଲିମିଟେଡ୍

ବନାମ ତାଲୁକ ଲ୍ୟାଣ୍ଡ ବୋର୍ଡ, ପୀରମାଡେ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ, [1999] 5 SCC 590 ମାମଲାରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଛି, ଯେଉଁଥିରେ ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ (ନଯଯମୂର୍ତ୍ତି, ସୟଦ ଶାହା ମହମ୍ମଦ କ୍ୱାଦରୀ) ଏକ ପକ୍ଷ ଥିଲେ ।

ଉପରୋକ୍ତ ଆଲୋଚନାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଆମେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରୁଛୁ ଯେ ଯେହେତୁ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 15 ବର୍ତ୍ତମାନର ଉଚ୍ଛେଦ ଆବେଦନକୁ ବାରଣ କରେ କି ନାହିଁ, ଏହି ପ୍ରଶ୍ନଟି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ମକଦ୍ଦମାର ପୂର୍ବ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଅପିଲ ପ୍ରାଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହାକୁ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ହେବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମାର ପରବର୍ତ୍ତୀ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଏହାକୁ ପୁନଃ ଆଲୋଚିତ କରିବାକୁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ନୁହେଁ । ମାମଲାର ଏହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ, ଆମେ କୌଣସି ହସ୍ତକ୍ଷେପକୁ ଆବଶ୍ୟକ କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନ ଅଧୀନରେ ଥିବା ଆଦେଶରେ କୌଣସି ବେଆଇନତା ପାଉନାହୁଁ ।

ତେବେ, ବିଦ୍ୱାନ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ପି.ପି. ରାଓ ଉପସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି ଯେ ଯେହେତୁ ଆବେଦନକାରୀମାନେ 1959 ରୁ ଭଡ଼ା କୋଠାର ଦଖଲରେ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ପରିସର ଖାଲି କରିବାକୁ ଯଥେଷ୍ଟ ସମୟ ଦିଆଯାଇପାରେ । ତଥ୍ୟ ଉପରେ ଏବଂ ମାମଲାର ପରିସ୍ଥିତିରେ । ଆଜିଠାରୁ ଚାରି ସପ୍ତାହ ମଧ୍ୟରେ ସାଧାରଣ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ପ୍ରଦାନ କରିବା ସର୍ତ୍ତରେ ଆମେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଆବେଦନ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କୋଠାର ଖାଲି ଥିବା ପରିସରକୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିବା ପାଇଁ ଏପ୍ରିଲ 2003 ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୟ ଦେଉଛୁ ।

ଉପରୋକ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ଅନୁଯାୟୀ, ଦେୱାନୀ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ ଖର୍ଚ୍ଚ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ବିନା ।

ଆର୍.ପି. ଆବେଦନ ଖାରଜ ହେଲା ।

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

<u>ଭାଷାନ୍ତର :</u>

ରଶ୍ମିତା ମୁର୍ମୁ ,

ଅନୁବାଦିକା,

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ , କଟକ ।